

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe
der Societeyt Iesv**

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 6. Christus verthoont sich in eenen armen mensch ende andersints.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

haem ghestelt, ende als eenen verwinner, die sijnen vyant onder de voeten heeft: Met een soete binnenspraecke, dat den mensch soo dickwils over sijn lichaem triompheert, als hy sijn selven ende de finnelijckheden sijnder natuere overwint.

s. 6. *Christus verthoont sich in eenen armen mensch ende andersints.*

TE Mechelen wesende, ende verscheyde reysen passerende voor by eenen armen mensch, die van seeren vervult was, hadde *Agnes* haer bedenckinghe op onsen Saligh-maeker, die door liefde tot ons, als meelaets gheworden is: Ende aensagh de seeren van desen armen mensch, met groot medelijden, als of het de seeren des Salighmaeckers gheweest hadden. Naer dat sy verscheyde daeghen dese godtvruchtighe ghedachten ghevoedt hadde, door het aensien van desen bedelaer, ende den selven wederom met de selve ghedachten aensagh, verthoonde sich Christus aen *Agnes* in desen armen mensch, met de selve seeren overdeckt, die sy de voorgaende daeghen godtvruchtelijck overdacht, ende in den bedelaer ghesien hadde, verkeerende de ghedaente van desen bedelaer, in sijn eyghen ghedaente: Ende sy gevoelde te saemen dese inspraecke: *Siet my hier, in mijn lijden; Dat in my volbrocht wort in mijn litmaeten.* Hoe sy alsdan ghestelt was, gheeft sy te kennen met dese woorden. *Och hoe ick my ontsteken voelde tot Godt, en is niet te spreken. Ick soude my geerne in dien armen mensch, of in't herte van andere siecken verborghen hebben.*

Sy bekent, dierghelijcke openbaeringhen meermals ghenoten te hebben. Want op den selven tijdt,

te

te Mechelen met eenighe Jouffrouwen t'huys wesende: soo dese met blijfchap van haer kinderen ende neven spraken, die den gheestelijcken Staet aenveert hadden, sagh *Agnes* Christum wesentlijck in't midden van dit gheselschap, ende riep al lacchende: *Spreckt vry van uwe lieve sonen ende neven, want dit spreken is Godt seer aenghenaem.*

Voeght hier noch voorder by: *Dese selve gratie is my oock verscheyde reysen te Brussel ghebeurt: aen my dien alder-vuytsten worm der aerde: soo als ick over de straeten gonck, als oock inde Kercke: ja oock inden Predikant, als by Godts woort verkondighde, want ick sagh dat Christus inden Predikant predickte.*

S. 7. *Op wat maniere de H. Maeghet in alle wercken kan ge-eert worden.*

TE Mechelen in S. Peeters Kercke voor den Auctaer van Onse Lieve Vrouwe, wiert sy seer bedroeft, door dien dat sy soo luttel ter eere vande H. Maeghet dede, soo haer docht. Want sy voor desen meer tot de Moeder Godts haer gebedt pleegh te stieren, dan sy nu dede: midts dat sy in haere teghenwoordighe gebeden recht tot Godt getrocken wiert. Gaf aen de H. Maeghet te kennen, dat dit niet en gebeurde door verminderinghe van haere goede genegentheyt ende liefde tot haer moederlijck herte ende verfocht onderwesen te worden. op wat maniere sy in alle haer wercken, haer aldermeest konde behaeghen. Alsdan verstont *Agnes*, door een hemelsch licht, dese leeringhe: dat sy s'morgens ontwaeckende ende haer herte tot Godt keerende, alle't gene sy dien dagh soude doen of laeten, aen Godt soude op-draeghen, ter eeren.